

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd priuatus amor à summo bono maximè retardat. item: Oratio pro
purgatione cordis, & cælesti sapientia. XXVII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

abstrahentem; & ad se, intuitu cuiusdam boni delectabilis præsentis, malè allicientem. Nō me vincat, Deus meus, nō me vincat caro & sanguis; nō me decipiat mundus, & brevis gloria eius; nō me supplantet diabolus, & astutia illius. Da mihi fortitudinē resistendi, patientiā tolerandi, constantiam perseverandi. Da pro omnibus mundi cōsolationibus, suauissimam spiritus tui vnctionem; & pro carnali amore, tui nominis infunde amorem.

4. Ecce cibus, potus, vestis, ac cætera vtenfilia, ad corporis sustentaculum pertinentia, feruenti spiritui sunt onerosa. Tribue talibus sementis, temperatè vti, non desiderio nimio implicari. Abijcere omnia non licet, quia natura sustentāda est. Requiritur autem superflua, & quæ magis delectant, lex sancta prohibet, nā aliās caro aduersus spiritum insolesceret. Inter hæc, quæso, manus tua me regat & doceat, ne quid nimium fiat.

CAPVT XXVII.

Quod priuatus amor à summo bono maximè retardat.

Illi, oportet te dare totum pro toto, & nihil tuiipsius esse.

Scito, quod amor tuiipsius magis nocet tibi, quā aliqua res mundi. Secundum amorem & affectum, quem geris, quælibet res plus vel minus adhæret. Si fuerit amor tuus purus, simplex, & bene ordinatus, eris sine captiuitate rerum. Noli concupiscere, quod non licet habere. Noli habere, quod te potest impedire, & libertate interiori priuare. Mirum, quod non ex toto fundo cordis teipsum mihi committis, cum omnibus quæ desiderare potes vel habere.

2. Quare vano mœrore confumeris? Cur superfluis curis fatigaris? Sta ad beneplacitū meum, & nullū patieris detrimentum. Si quæris hoc vel illud, & volueris esse ibi, propter tuum commodum & proprium beneplacitum magis habendum nunquam eris in quietudine, nec liber à sollicitudine; quia in omni re reperietur aliquis defectus, & in omni loco erit, qui aduersetur.

3. Iuuat igitur, non quælibet res adepta, vel multiplicata exteriorius; sed potius contempta & decisa ex corde radicitus. Quod nō tantum de censu æris & diuitiarum intelligas, sed de honoris etiā ambitu, ac vanæ laudationis desiderio, quæ omnia transcunt cum mundo. Munit parum locus, si deest spiritus feruoris; nec diu stabit pax illa quæ sita forinsecus, si vacat à vero fundamento status cordis. Hoc est, nisi steteris in me, permutare te potes, sed non meliorare. Nam occasione orta & accepta, inuenies quod fugisti, & amplius.

Oratio pro purgatione cordis & celesti sapientia.

*Pſalm. 50.
Ephes. 3.
Matth. 6.*

4. Confirma me Deus, per gratiam sancti Spiritus. Da virtutem corroborari in interiori homine, & cor meum ab omni inutili sollicitudine & angore euacuare; nec varijs desiderijs trahi cuiuscunque rei vilis aut preciosa; sed omnia inspicere sicut transeuntia, & me pariter cum illis transiturum; quia nihil permanens sub sole, vbi omnia vanitas, & afflictio spiritus. O quam sapiens, qui ita considerat.

Eccl. 1. & 2.

Sap. 9.

5. Da mihi (Domine) celestē sapientiā, vt discam te super omnia querere, & inuenire; super omnia sapere, & diligere; & cetera, secundum ordinē sapiētiæ tuę, prout sunt intelligere. Da prudenter declinare blandientem, & patienter ferre aduersantem; quia hæc magna sapientia, non moueri omni vento verborum; nec aurem malè blandienti præbere Sireni: sic enim incepta pergitur via securè.

Ephes. 4.

CAPVT XXVIII.

Contra linguas obrectatorum.

1. Cor. 4.

I. Illi, non ægrè feras, si quidam de te malè senserint, & dixerint quod non libenter audias. Tu deteriora de teipso sētere debes, & neminem infirmiozem te credere. Si ambulas ab intra, non multum ponderabis volantia verba. Est non parua prudentia, filere in tempore malo, & introrsus ad me conuerti; nec humano iudicio disturbari.

Ioan. 16.

2. Non sit pax tuā in ore hominum. Siue enim bene siue malè interpretati fuerint, non es ideo alter homo. Vbi est vera pax, & vera gloria? Nonne in me? Et qui non appetit hominibus placere, nec timet displicere, multa perfruetur pace. Ex inordinato amore & vano timore oritur omnis inquietudo cordis & distractio sensuum.

CAPVT XXIX.

Qualiter instante tribulatione, Deus inuocandus est, & benedicendus.

*Iob 1.
Pſalm. 112.*

I. Sit nomen tuum (Domine) benedictum in secula, qui voluisti hanc tentationem & tribulationem venire super me. Non possum eam effugere, sed necesse habeo ad te confugere; vt me adiuues, & in bonum mihi conuertas. Domine, modò sum in tribulatione, & non est cordi meo bene, sed multum vexor à presenti passione. Et nunc pater dilecte, quid dicam? Deprehensus sum inter angustias. Saluifica me ex hora hac. Sed propterea veni in hanc horam, vt tu clarificeris, cum fuero valde humiliatus, &

Matth. 26.